

[Brusvang.]

fuldt ud deler. Centrum-demokraterne er også tilfreds med, at man under forhandlingerne blandt de 4 partier accepterede vort ønske om en smidig udformning af finanslovaftalen, stemmeaftalen, således at det blev muligt både at stemme for denne aftale, de deri aftalte udgifter og merbesparelser, og også at stemme for egne forslag og andres forslag uden for denne aftale, som man fandt fornuftige. Derved lykkedes det at undgå det, som vi så ofte har set som resultat af et forlig, nemlig en grå masse partier uden identitet.

Centrum-demokraterne er også tilfreds med resultatet. Vi fik noget med i denne aftale. Aftalen kom jo ved en underhåndsaftale også til at omfatte tofamilieshusene. Ejerne af tofamilieshusene kan glæde sig over, at den uretfærdige beskatning, der i vidt omfang her har været tale om for deres vedkommende, nu bliver bragt ud af verden. Ved den selvstændige stillingtagen og afstemning her i salen var vi endvidere med til at gennemføre yderligere besparelser på kaffefonden, og vi var også medansvarlige for beslutningen om, at der skulle være en ligestilling mellem dem, der læser EFG, og andre unge.

Vi havde gerne set venstre med, men det fik vi jo desværre ikke. Vi lægger i den forbindelse vægt på statsministerens udtalelse om, at havde venstre været med, så ville det have været muligt for statsministeren at gå et stykke videre. Det ville jo have lunet politisk, om statsministeren kunne have henvist til, at denne og hin ting må man acceptere, fordi der er tale om, at man i så fald kan opnå en bred aftale. Det var ikke tilfældet her, men venstre kommer jo tilbage, når vi skal fortsætte septemberforligsforhandlingerne.

Dernæst fremtiden i relation til septemberforliget. Der er navnlig to løfter, der nu trænger sig på og skal opfyldes. Det ene er indkomstpolitikken, der skal gennemføres, og det andet er løftet om skattelettelsen. Jeg vil gerne understrege, at vi deler venstres opfattelse, når den her af hr. Christophersen blev formuleret således, at venstre står klippefast på septemberforliget. Det gør vi også. Vi ønsker derfor denne lettelse af indkomstskatten, og vi mener også, der må være tale om en betydelig lettelse, som folk

kan føle, så man igen kommer frem til en situation, hvor folk gerne bestiller noget og tjener noget, fordi de føler, at der bliver noget tilbage.

Vi erkender, at den økonomiske baggrund i dag er vanskeligere, end dengang septemberforliget blev afsluttet. Det gør opgaven større og tungere; men beslutsomheden med hensyn til, at opgaven skal løses, er stadig væk til stede.

Vi kommer altså ud for nogle meget kraftige, nogle meget ubehagelige besparelser for at få dette igennem, men på CDs vegne vil jeg gerne specielt pege på, at vi jo aldrig har lagt skjul på, at momsens var et redskab, som i visse situationer kunne bruges til at dæmpe forbruget, i andre situationer kunne bruges til at øge omsætningen, og det kan jo være, at der kan opstå den situation, hvor vi via en mindre momsforhøjelse skal skaffe det sidste for at få en fornuftig lettelse af indkomstskatten igennem.

Vor vurdering af septemberforliget er altså positiv. Vi mener, at det på afgørende vis har bidraget til at stabilisere her i samfundet.

Må jeg dernæst vende mig til parcelhusproblemerne, herunder jordskatternes himmelflugt. Det er jo et område, der i særlig grad er CDs interesseområde. Jeg vil gerne på ny advare mod den trussel, som den nye vurdering i 1977 indebærer over for ejerne af parcelhuse. Der bliver formentlig tale om stigninger i værdierne på 50-60 pct. i højere grundværdi, og dette vil igen være ensbetydende med, at grundskatterne bliver mindst 1.000 kr. højere. Dette ønsker CD forhindret. Det er derfor, CD i februar måned i år tog det initiativ, at vi skrev til partier, der tilsammen udgjorde et flertal her i salen, nemlig venstre, fremskridtspartiet, konservative, kristeligt folkeparti og så naturligvis os selv, og foreslog, at det skulle forbydes kommunerne at udskrive mere i grundskatter i kroner og øre efter den 1. april 1977 end i 1976. Så havde der været lagt et loft, så havde vi haft noget at handle ud fra. Jo nærmere vi kommer den 1. april 1977, og jo nærmere vi kommer den nye vurdering, jo mere påtrængende synes vi dette er.

Vi har fået et klart svar fra de konservative, det var et ja. Vi har ikke fået noget svar fra venstre. Vi har ikke fået noget svar fra